

at være med idag til at fejre den store Dronning Margrethes Minde, fordi vi føler os i den inderligste Forstaaelse med den Side af hendes Livsgerning, som viser os hende som den typiske Kvinde, og fordi vi føler os i Gæld til hende, som den, der har vist Verden, at de typisk kvindelige Egenskaber, som mange saa gerne vilde henviser til Hjemmets Enemærker *alene* og indespærre dér som landsskadelige, — de har i det mindste én Gang gjort Fyldest paa Landets øverste Plads og det til en saadan Fuldkommenhed, at endnu ingen Mand paa den Plads har formaaet at gøre hende Førsterangen stridig.

Selvfølgelig er vi ikke derfor saa formastelige at mene, at en saadan Førsteplads burde være Kvinderne forbeholdt; — vi véd, at paa et helt Aarhundredes Kvinder gaar der næppe én Dronning Margrethe, og vi indrømmer ogsaa, at Mændene har deres store Part i hende. Men hendes lysende Forbillede giver os Mod til at tro, at der til alle Tider vil findes Kvinder, hvis Evner og Anlæg vil kunne gøre Fyldest ogsaa udenfor Hjemmene til Folkenes og Rigernes Tarv.

For os, som nærer en saadan Tro, for-

svinder det gaadefulde ved Dronning Margrethes Storhed. Vi forstaar, at den fremgik af, at hun i sig forenede en Mands og en Kvindes ypperste Egenskaber, og vi drager deraf den Slutning, at, kan det lykkes denne Slægt indenfor hvert af Nordens Folkestyrer at skabe et Samspil af disse Egenskaber, da tør vi ogsaa tro, at Nordens Riger vil gaa om ikke en Storhedstid saa dog en ny Blomstringstid imøde, og vi tør haabe, at mange af de Saar, som mandlig Ensidighed har slaaet Nordens Broderskab, under mandlig og kvindelig Samvirken vil blive lægede og helede.

Som en Sfinx paa en Sarkofag har Dronning Margrethes Minde gennem 500 Aar hvilet over Nordens Sag. Atter stædes et Slægtled af Mænd for Sfinxen. Maatte det denne Gang lykkes dem at gætte dens Gaade, at gengive Nordens Styre i alle 3 Riger den Blanding af Mands og Kvindes ypperste Egenskaber, som, forenede i Margrethes Person, skabte Nordens Storhedstid, — da vil Sfinxen styrte sig selv i Dybet, — da vil Sarkofagen give Slip paa sit Bytte, — da vil den store Margrethes Gerning her i Norden være fuldbyrdet. —

Kvindens politiske Valgret — Grundlovsændringen i Rigsdagen.

Onsdag d. 23. Oktober, 64-Aarsdagen for den grundlovgivende Rigsdags Sammentræden, forelagde Konsejlspræsidenten Regeringens Forslag til Forandringer i Grundloven.

Skønt Konsejlspræsidenten udtalte, at Lovforslaget »tilsigter ikke en almindelig Grundlovsrevision«, saa er dog den, der tilsigtes, temmelig omfattende, idet den vil indføre et helt nyt Grundlag for Landstingets Sammensætning. Lovforslaget imødekommer saaledes ikke det i D. K.'s Kolding-Resolution udtalte Ønske om, at Kvinderne skulde kunne faa direkte Indflydelse paa en større Grundlovsændring. Men som Konsejlspræsidenten fremhævede, »det maa erkendes, at der er flere Bestemmelser i Grundloven end dem, Lovforslaget berører, som der kunde være Anledning til

at ændre«, — og vi maa saa haabe, at Kvinderne maa komme med dertil.

Imidlertid kan vi med Glæde anføre de Paragraffer i Lovforslaget, som omhandler Valgretten og Valgbarheden til Folketinget, idet Kvinderne deri stilles fuldt ud lige med Mændene.

§ 30. Valgret til Folketinget har enhver uberygtet Mand og Kvinde, som har Indfødsret, har fyldt sit 25de Aar og har fast Ophold i Valgkredsen, medmindre vedkommende:

- nyder eller har nydt Understøttelse af Fattigvæsenet, som ikke er enten eftergivet eller tilbagebetalt,
- er ude af Raadighed over sit Bo. Mandens Raadighed over Fællesboet bringer ikke Hustruen ind under denne Undtagelse.